РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

15 декември 2009 година *

По дело C-409/05

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 14 ноември 2005 г.,

Европейска комисия, за която се явява г-жа C. Cattabriga, както и г-н D. Triantafyllou, г-н H. Støvlbæk и г-н G. Wilms, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Гърция, за която се явяват г-жа A. Samoni-Rantou и г-жа E.-M. Mamouna, както и г-н K. Boskovits, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: гръцки.

подпомагана от:

Кралство Дания, за което се явява г-н J. Bering Liisberg, в качеството на представител,

Италианска република, за която се явява г-н I. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от G. De Bellis, avvocato dello Stato, със съдебен адрес в Люксембург,

Португалска република, за която се явяват г-жа C. Guerra Santos, както и г-н L. Inez Fernandes и г-н J. Gomes, в качеството на представители,

Република Финландия, за която се явяват г-н J. Heliskoski и г-жа A. Guimaraes-Purokoski, в качеството на представители,

встъпили страни,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts, г-н E. Levits и г-жа C. Toader, председатели на състави, г-н C. W. A. Timmermans, г-н A. Borg Barthet (докладчик), г-н M. Ilešič, г-н J. Malenovský и г-н U. Lõhmus, съдии,

генерален адвокат: г-н D. Ruiz-Jarabo Colomer,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 ноември 2008 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 февруари 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че като отказва да изчисли и да плати собствените ресурси, които не е събрала през периода от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г. поради освобождаване от мита на внос на военно оборудване, както и като отказва да заплати лихвите за забава, свързани с неплащането на Комисията на посочените собствени ресурси, Република Гърция не е изпълнила задълженията си съответно по членове 2 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите (ОВ L 155, стр. 1), изменен с Регламент (Евратом, ЕО) № 1355/96 на Съвета от 8 юли 1996 година (ОВ L 175, стр. 3, наричан по-нататък „Регламент № 1552/89“), до 31 май 2000 г., както и считано от тази дата — по същите членове от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184).

Правна уредба

Общностна правна уредба

2 В член 2, параграф 1 от Решение 88/376/ЕИО, Евратом на Съвета от 24 юни 1988 година относно системата на собствените ресурси на Общностите (ОВ L 185, стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 62) и от Решение 94/728/ЕО, Евратом на Съвета от 31 октомври 1994 година относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 293, стр. 9) се предвижда:

„Приходите от следното представляват собствени ресурси, постъпващи в бюджета на Общностите:

[…]

б) [мита по Общата] митническа тарифа и други мита, установени или които ще бъдат установени от институциите на Общностите по отношение на търговията със страни, които не са членки, и мита върху продуктите, обхванати от Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана;

[…]“

3 В член 20 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „Митническият кодекс на Общността“) се предвижда:

„1. Когато възниква митническо задължение законно дължимите [мита] се основават на Митническата тарифа на Европейските общности.

[…]

3. Митническата тарифа на Европейските общности включва:

а) Комбинираната номенклатура на стоки;

[…]

в) ставките и другите налози, които нормално се прилагат за стоки, включени в Комбинираната номенклатура относно:

— митата, и

[…]

г) преференциалните тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Общността е сключила с определени страни или групи страни и които предвиждат предоставянето на преференциално тарифно третиране;

д) преференциалните тарифни мерки, приети едностранно от Общността в полза на определени страни, групи страни или територии;

е) автономни мерки за суспендиране, които предвиждат намаляване или премахване на вносни [мита] за определени стоки;

ж) други тарифни мерки, предвидени в други общностни разпоредби.

[…]“

4 Член 217, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността гласи:

„Размерът на вносните или износните [мита], който произтича от даденото митническо задължение, наричан по-долу „размер на [митата]“, трябва да бъде

изчислен от митническите органи незабавно в момента, в който те разполагат с необходимите данни и да бъде вписан в счетоводните документи или на друг носител на счетоводна информация, което е вземане под отчет.

[…]“

5 Във връзка с предоставянето на разположение на Комисията на собствени ресурси на Общностите Съветът на Европейския съюз е приел Регламент № 1552/89, който е приложим през разглеждания в настоящото дело период до 30 май 2000 г. Считано от 31 май 2000 г. този регламент е заменен с Регламент № 1150/2000, който кодифицира Регламент № 1552/89, но не изменя неговото съдържание.

6 В член 2 от Регламент № 1552/89 се предвижда:

„1. За целите на прилагането на настоящия регламент правото на Общностите върху собствените ресурси, посочени в член 2, параграф 1, букви а) и б) от Решение 88/376/ЕИО, Евратом, се констатира веднага след като са изпълнени условията, предвидени в митническите регламенти за вписване на правото по сметките и след уведомяване на длъжника.

1а. За дата на констатацията, посочена в параграф 1, се смята датата на вписване в счетоводните книги, предвидено в митническите регламенти.

[…]“ [неофициален превод]

7 В член 9, параграф 1 от този регламент се предвижда:

„Съгласно процедурата, определена в член 10, всяка държава членка кредитира собствените ресурси по сметката, открита на името на Комисията, към Министерството на финансите или към органа, определен от съответната държава членка.

Тази сметка е освободена от разноски.“ [неофициален превод]

8 Съгласно член 10, параграф 1 от посочения регламент:

„След приспадане на 10 % като разходи по събирането в съответствие с член 2, параграф 3 от Решение 88/376/ЕИО, Евратом вписването на собствените ресурси, посочени в член 2, параграф 1, букви а) и б) от посоченото решение, се извършва най-късно на първия работен ден след 19-о число на втория месец, следващ месеца, през който правото е било констатирано, в съответствие с член 2.

[…]“ [неофициален превод]

9 В член 11 от Регламент № 1552/89 се предвижда:

„Всяко забавяне на вписванията по сметката, посочена в член 9, параграф 1, е основание за плащането на лихва от съответната държава членка при лихвения процент, който се прилага на валутния пазар на държавата членка на датата на падежа за краткосрочните публични финансови операции, увеличен с два

процентни пункта. Този процент се увеличава с 0,25 процентни пункта за всеки месец закъснение. Увеличеният лихвен процент се прилага за целия период на забавяне.“ [неофициален превод]

10 Съгласно член 22 от Регламент № 1150/2000:

„Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 се отменя.

Позоваванията на споменатия регламент се смятат за позовавания на настоящия регламент и следва да се четат съгласно таблицата на съответствията, посочена в част А от приложението.“

11 Така, като се изключи обстоятелството, че Регламент № 1552/89 и Регламент № 1150/2000 препращат съответно към Решение 88/376 и Решение 94/728, членове 2 и 9—11 от тези два регламента по същество имат еднакво съдържание.

12 Ставката от 10 %, посочена в член 10, параграф 1 от Регламент № 1150/2000, е увеличена на 25 % с Решение 2000/597/ЕО, Евратом на Съвета от 29 септември 2000 година относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 253, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 206).

13 В съображение 1 от посоченото решение се изтъква:

„Европейският съвет, свикан в Берлин на 24 и 25 март 1999 г., направи inter alia заключението, че системата за собствените ресурси на Общностите трябва да бъде справедлива, прозрачна, ефективна по отношение на разходите, проста и базирана на критерии, които най-добре изразяват възможностите за принос на всяка държава членка.“

14 Съображение 5 от Регламент (ЕО) № 150/2003 на Съвета от 21 януари 2003 година за суспендиране на вносните мита върху определено въоръжение и военна екипировка (ОВ L 25, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 15, стр. 71), приет въз основа на член 26 ЕО, гласи:

„За да се запази военната тайна на държавите членки, е необходимо да се предвидят специални административни процедури за суспендиране на митата. Изготвянето на декларация от компетентния орган на държавата членка, за която са предназначени въоръженията или военната екипировка, която може да служи и за митническа декларация съгласно разпоредбите на Митническия кодекс, представлява достатъчна гаранция, че необходимите условия са изпълнени. Декларацията следва да се изготви под формата на сертификат. Подходящо е да се уточни формата на сертификатите [и да се предвиди възможност за изготвяне] на декларациите по електронен път.“

15 В член 1 от този регламент се предвижда:

„Настоящият регламент определя условията за автономно суспендиране на вносните мита на определено въоръжение и военни съоръжения, внесени от трети страни от органите, отговорни за отбраната на държавите членки или от тяхно име.“

16 Член 3, параграф 2 от посочения регламент гласи:

„По причини, свързани с военната тайна и без да се взема предвид параграф 1, издаването на сертификата и вносът на стоките могат да бъдат предоставени на други органи, определени за тази цел от внасящата държава членка. В този случай компетентният орган, който издава сертификата, предоставя всяка година на митническите органи на своята държава членка, преди 31 януари и 31 юли, обобщаващ доклад за този внос. Отчетът е за период от шест месеца, непосредствено предхождащи месеца, в който се представя докладът. Той посочва броя и датата на издаване на сертификатите, датата на вноса и общата му стойност, както и брутното тегло на стоките, внесени със сертификатите."

17 Съгласно член 8 от Регламент № 150/2003 той се прилага от 1 януари 2003 г.

Досъдебна процедура

18 С официално уведомително писмо от 17 октомври 2003 г. Комисията открива процедура да установяване на нарушение срещу Република Гърция и иска тази държава членка да изчисли и плати свързаните със спорния внос неплатени собствени ресурси за периода от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г., както и да плати свързаните с тях лихви.

19 В своя отговор от 18 август 2003 г., свързан с производството по установяване на неизпълнение на задължения, образувано на 21 декември 2001 г. по повод същите обстоятелства, който обаче е изпратен на 24 октомври 2003 г., Република Гърция поддържа, че член 296, параграф 1, буква б) ЕО ѝ разрешава да освободи от мита вноса на военно оборудване, за да защити основните интереси на своята сигурност.

20 След като се запознава с този отговор, на 18 октомври 2004 г. Комисията издава мотивирано становище, с което отправя покана към тази държава членка да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с него в срок от два месеца, считано от получаването му. Посочената държава членка отговаря на 18 февруари 2005 г., като повтаря и уточнява вече изложените съображения.

21 Като има предвид предоставените от Република Гърция данни, Комисията решава да предяви настоящия иск.

22 С определение от 13 септември 2007 г. председателят на Съда допуска Кралство Дания, Италианската република, Португалската република и Република Финландия да встъпят в подкрепа на исканията на Република Гърция.

По иска

По допустимостта

23 На първо място, Република Гърция прави възражение за недопустимост поради порок във формата, от който бил засегнат искът, а именно избор на неправилно правно средство за защита. Тази държава членка пояснява, че след като се е позовала на член 296 ЕО, за да не плаща митата за спорния внос на военно оборудване, Комисията нямала право да предявява настоящия иск на основание на член 226 ЕО, а била длъжна да използва специалното производство, предвидено в член 298, втора алинея ЕО.

24 Налага се обаче изводът, че макар Република Гърция да прави това възражение за недопустимост в писмената си защита, тя все пак формулира съответното правно основание само в писмената дуплика, така че съгласно член 42 от Процедурния правилник на Съда това възражение трябва да бъде обявено за недопустимо, доколкото ищецът е бил лишен от възможността да го опровергае.

25 Независимо от съображенията, свързани с Процедурния правилник, следва да се отбележи, че целта на Комисията е с настоящия иск да се установи неизпълнение на задълженията по членове 2 и 9—11 от Регламент № 1552/89 и от Регламент № 1150/2000. Член 298 ЕО би следвало да се прилага единствено ако Комисията твърди, че установените в членове 296 ЕО и 297 ЕО правомощия са използвани неправомерно.

26 На второ място, в хода на съдебното заседание представителят на гръцкото правителство прави възражение за недопустимост, като твърди, че искът за установяване на неизпълнение на задължения не дава възможност за решение на Съда, което налага на държавата членка приемането на определени мерки.

27 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че от самия текст на подадената от Комисията искова молба следва, че последната иска само да се установи твърдяното неизпълнение на задължение, и не моли Съда да изисква от засегнатата държава членка приемането на определени мерки.

28 Следователно искът на Комисията трябва да бъде обявен за допустим.

По същността на спора

Доводи на страните

29 Комисията изтъква, че Република Гърция погрешно се основава на член 296 ЕО, за да обоснове отказа си да плати митата, тъй като тяхното събиране не застрашава основните интереси на сигурността на тази държава членка.

30 В самото начало Комисияга изтъква, че подлага на съмнение не специфичното географско положение на Република Гърция, а необходимостта тази държава членка да освобождава от мита вноса на военно оборудване, за да защити основните интереси на своята сигурност.

31 Комисията счита, че мерките, с които се установяват дерогации или изключения, по-конкретно като член 296 ЕО, трябва да се тълкуват стриктно. Така съответната държава членка, която иска да се приложи този член, трябвало да докаже, че отговаря на всички предвидени в него условия, когато има намерение да дерогира член 20 от Митническия кодекс на Общността, основан на член 26 ЕО, а следователно и приложимата към въпросния внос Обща митническа тарифа.

32 Според Комисията гръцките органи следва да представят конкретни и подробни доказателства, че събирането на мита за разглеждания в настоящото дело внос застрашава основните интереси на сигурността на тази държава членка.

33 В това отношение увеличаването на военното оборудване или неговата модернизация и чувствителното намаляване на ресурсите, предназначени по програмата за екипировка, не представлявали такова доказателство. Същото се отнасяло и за обема на разходите „за отбрана“, на който е направено позоваване и който не е подкрепен с относими и доказани данни.

34 Комисията подчертава, че доводите на Република Гърция, свързани с опасенията от разкриване в хода на процедурите за контрол на информация, засягаща военната тайна, е без основание, от една страна, доколко чрез Интернет всеки има достъп до подробна информация, например за вида оръжие, изнасян за ответника, и от друга страна, доколкото предметът на настоящата процедура за установяване на нарушение е ограничен до самия принцип на плащането на мита. Комисията уточнява също, че във всеки случай прилагането на общностния митнически режим включва участието на общностни и национални органи, на които се налага задължение за поверителност при обработка на чувствителни данни.

35 Според Комисията не може да се приеме доводът, че нейното бездействие след началото на процедурата срещу Република Гърция за установяване на нарушение във връзка с вноса на оборудване, предназначено както за граждански, така и за военни цели, показва имплицитното ѝ решение да не предприема по-нататъшни действия срещу разглежданото в настоящото дело нарушение. Всъщност тази държава членка не би могла да се позовава на засягане на принципа на защита на оправданите правни очаквания, считайки, че това бездействие говори за съгласието на Комисията с разглежданото в настоящото дело освобождаване, тъй като двете процедури, макар да разкриват силни сходства, са различни и в рамките на иска за установяване на неизпълнение на задължения Комисията ползва широка дискреционна власт.

36 Комисията допълва, че прякото правно основание на Регламент № 150/2003 е член 26 ЕО, с който се установяват митата, а не член 296 ЕО, с който дори

в рамките на новата правна уредба не би могло да се обоснове разглежданото освобождаване.

37 Според Комисията разглежданото несъбиране на мита създава неравнопоставеност между държавите членки от гледна точка на съответния им принос за бюджета на Общността. Това несъбиране доказвало неизпълнението от тази държава членка на нейните задължения за солидарно съфинансиране на посочения бюджет.

38 Накрая, Комисията счита, че възстановяването на мита на държавите членки, приложили правилно Общата митническа тарифа, не би могло да заличи бюджетното неравенство, на което те са подложени. Всъщност като пазител на Договорите Комисията не би могла в ущърб на бюджета на Общността да остави без последствия такова нарушение на общностното законодателство.

39 Република Гърция счита, че от самия текст на член 296, параграф 1, буква б) ЕО произтича, че целта на Договора е на държавите членки да се предостави широко право на преценка относно мерките, които могат да вземат, за да защитят основните интереси на своята сигурност и които са свързани с продуктите, спрямо които се прилагат разпоредбите на споменатия член 296, параграф 1, буква б). Така член 296, параграф 1, буква б) ЕО допускал възможността държавите членки да дерогират член 26 ЕО и Митническия кодекс на Общността при внос на екипировка, предназначена изключително за военни цели, когато целта на този внос е да се защитят основните интереси на сигурността на съответната държава членка предвид нейното специфично положение.

40 Така, за да обоснове несъбирането на мита върху вноса на военно оборудване през съответния период, Република Гърция твърди, че са приложими изключенията, предвидени в член 296, параграф 1, букви а) и б) ЕО, тъй като прилагането на общностното митническо законодателство спрямо този внос застрашавало основните интереси на нейната сигурност.

41 Република Гърция счита, че въпросът дали е налице митническо нарушение преди влизането в сила на Регламент № 150/2003 не е решен окончателно. Освен това според тази държава членка възникването на финансово задължение зависи от възникването на съответно митническо задължение.

42 Република Гърция твърди, че плащането на мита при вноса на военна екипировка не само засягало в значителна степен националната програма за въоръжаване, но се отразявало пряко и върху нейната отбранителна способност, като с това излага дори пряко на опасност основните интереси на нейната сигурност по смисъла на член 296 ЕО.

43 Република Гърция счита, че разполага с широко право на преценка, що се отнася до избора на мерките, необходими за защита на основните интереси на нейната сигурност. В това отношение обстоятелството, че Регламент № 150/2003 отчита основните интереси на сигурността на държавите членки и считано от 1 януари 2003 г. предвижда суспендиране на митата при внос на военна екипировка, не поставя под въпрос възможността да се прилага член 296 ЕО, когато държавите членки изпълнят установените в този член условия.

44 В това отношение Република Гърция впрочем е на мнение, че с приемането на Регламент № 150/2003 общностният законодател потвърждава необходимостта

да се зачитат интересите на сигурността на държавите членки и правото им да се позовават на поверителността, когато това се налага, и то посредством специфични административни процедури в рамките на режима на суспендиране на митата.

45 Република Гърция счита, че е предоставила на Комисията толкова сведения, колкото е могла да предостави, тъй като допълнителни сведения биха засегнали основните интереси на нейната сигурност, и че от предадените сведения ясно следва, че плащането на мита щяло да повлияе на нейната отбранителна способност, например като доведе до ограничения в програмата за снабдяване и поддръжка на военновъздушните сили, като се имат предвид особено високите разходи за изтребители прехващачи.

46 Освен това Република Гърция счита, че е невъзможно точно изчисляване на митата, които биха били дължими, без да се предоставят и сведения, свързани с вида оборудване, тъй като тези сведения представляват и основата за изчисляване за митническата номенклатура.

Съображения на Съда

47 Митническият кодекс на Общността предвижда, че вносът от трети държави на стоки за военна употреба като разглежданите се облага с мита. В общностното митническо законодателство няма никаква разпоредба, която да предвижда за периода на спорния внос, т.е. от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г., специално освобождаване от мита за вноса на този вид стоки. Следователно за този период няма и изрично освобождаване от задължението да се плащат дължимите мита на компетентните органи, евентуално с лихви за забава.

48 Освен това от приемането на Регламент № 150/2003, предвиждащ суспендиране от 1 януари 2003 г. на митата за определено въоръжение и военна екипировка, може да се направи извод, че общностният законодател изхожда от предположението, че преди тази дата е съществувало задължение за плащане на посочените мита.

49 Република Гърция в нито един момент не отрича, че спорният внос е извършван през разглеждания период. Република Гърция се ограничава да оспорва правото на Общността върху разглежданите собствени ресурси, като твърди, че по силата на член 296 ЕО задължението да се плащат мита за внесеното от трети държави въоръжение сериозно накърнява основните интереси на нейната сигурност.

50 Съгласно постоянната практика на Съда, въпреки че държавите членки трябва да определят подходящите мерки за осигуряване на вътрешната и външната си сигурност, от това все пак не следва, че тези мерки изобщо не попадат в приложното поле на общностното право (вж. в този смисъл Решение от 26 октомври 1999 г. по дело Sirdar, C-273/97, Recueil, стр. I-7403, точка 15 и Решение от 11 януари 2000 г. по дело Kreil, C-285/98, Recueil, стр. I-69, точка 15). Всъщност, както Съдът вече е установил, Договорът предвижда изрични дерогации, приложими в случаите, когато е възможно да бъде застрашена обществената сигурност, само в членове 30 ЕО, 39 ЕО, 46 ЕО, 58 ЕО, 64 ЕО, 296 ЕО и 297 ЕО, които се отнасят до ясно отграничени изключителни хипотези. От това не би могло да се направи изводът за съществуване на обща резерва, вътрешноприсъща на Договора, която изключва от приложното поле на общностното право всяка мярка, взета с оглед на обществената сигурност. Ако се признае съществуването на такава резерва извън конкретните условия в разпоредбите на Договора, биха били засегнати задължителният характер и еднаквото прилагане на общностното право (вж. Решение от 11 март 2003 г. по дело Dory, C-186/01, Recueil, стр. I-2479, точка 31 и цитираната съдебна практика).

51 Освен това, както следва от постоянната съдебна практика относно дерогациите на основните свободи (вж. по-конкретно Решение от 31 януари 2006 г. по дело Комисия/Испания, C-503/03, Recueil, стр. I-1097, точка 45, Решение от 18 юли 2007 г. по дело Комисия/Германия, C-490/04, Сборник, стр. I-6095, точка 86 и Решение от 11 септември 2008 г. по дело Комисия/Германия, C-141/07, Сборник, стр. I-6935, точка 50), предвидените в членове 296 ЕО и 297 ЕО дерогации трябва да бъдат тълкувани стриктно.

52 Що се отнася по-конкретно до член 296 ЕО, следва да се отбележи, че макар в този член да се посочват мерките, които дадена държава членка може да счита за необходими за защита на основните интереси на своята сигурност или сведенията, чието разкриване според нея противоречи на интересите ѝ, той все пак не може да се тълкува в смисъл, че предоставя на държавите членки правомощието да дерогират разпоредбите на Договора, позовавайки се единствено на споменатите интереси.

53 Освен това в областта на данъка върху добавената стойност в Решение от 16 септември 1999 г. по дело Комисия/Испания (C-414/97, Recueil, стр. I-5585) Съдът е установил наличието на неизпълнение на задължения, тъй като Кралство Испания не доказва, че предвиденото в испанския закон освобождаване от споменатия данък върху вноса и придобиването на въоръжение, муниции и материали изключително за военна употреба е обосновано съгласно член 296, параграф 1, буква б) ЕО от необходимостта да се защитят основните интереси на сигурността на тази държава членка.

54 Ето защо държавата членка, която иска да се ползва от член 296 ЕО, е длъжна да докаже необходимостта да направи предвидената в този член дерогация, за да защити основните интереси на своята сигурност.

55 С оглед на тези съображения не може да се допусне държава членка да изтъква по-високите разходи за военно оборудване поради прилагането на мита за вноса на такова оборудване от трети държави, за да иска освобождаване — в ущърб на

другите държави членки, които от своя страна начисляват и плащат свързаните с подобен внос мита — от задълженията, които ѝ налага финансовата солидарност по отношение на бюджета на Общността.

56 Що се отнася до довода, че общностните митнически производства не можели да гарантират сигурността на Република Гърция, предвид изискванията за поверителност, съдържащи се в сключените с държавите износителки споразумения, следва да се подчертае, както правилно отбелязва Комисията, че прилагането на общностния митническия режим включва участието на общностни и национални служители, на които, ако е необходимо, се налага задължение за поверителност при обработка на чувствителни данни, с което може да се защитят основните интереси на сигурността на държавите членки.

57 Освен това в декларациите, които държавите членки трябва периодично да попълват и изпращат на Комисията, не е необходимо да се стига до степен на точност, която води до накърняване на интересите на посочените държави по отношение както на сигурността, така и на поверителността.

58 При това положение и в съответствие с член 10 ЕО, свързан със задължението на държавите членки да улесняват осъществяването на задачата на Комисията, която се състои в гарантиране на спазването на Договора, те са длъжни да предоставят на разположение на тази институция документите, необходими да се провери дали собствените ресурси на Общността са редовно прехвърлени. Както изтъква генералният адвокат в точка 168 от своето заключение, това задължение обаче не е пречка за възможността в отделни случаи и по изключение въз основа

на член 296 ЕО държавите членки или да ограничат изпращаната информация до някои части от документ, или изцяло да откажат да я предоставят.

59 С оглед на предходните съображения Република Гърция не е доказала, че са изпълнени необходимите условия за прилагането на член 296 ЕО.

60 Накрая, що се отнася до доводите на Република Гърция, с които тя иска да докаже, че поради продължителното бездействие на Комисията и приемането на Регламент № 150/2003 тази държава членка можела с основание да счита, че Комисията не би предявила настоящия иск, доколкото последната мълчаливо приела наличието на дерогация в тази област, следва да се напомни, че Комисията не се отказва от принципното си становище в нито един етап от производството.

61 Всъщност в своята декларация, направена по време на преговорите във връзка с Регламент № 150/2003, Комисията изразява твърдото си намерение да не се отказва да събира митата, които би следвало да бъдат платени за периодите преди влизането в сила на въпросния регламент, и запазва правото да предприеме подходящите действия в тази насока.

62 От изложеното дотук следва, че като като отказва да изчисли и да плати на Комисията собствените ресурси, които не е събрала през периода от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г. поради освобождаване от мита на внос на военно оборудване и като отказва да плати лихвите за забава, свързани с неплащането на Комисията на посочените собствени ресурси, Република Гърция не е изпълнила задълженията си съответно по членове 2 и 9—11 от Регламент № 1552/89 до 31 май 2000 г., както и считано от тази дата — по същите членове от Регламент № 1150/2000.

По съдебните разноски

63 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Република Гърция и последната е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

64 Съгласно параграф 4, първа алинея от същия член Кралство Дания, Италианската република, Португалската република и Република Финландия, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) Като отказва да изчисли и да плати на Комисията на Европейските общности собствените ресурси, които не е събрала през периода от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г. поради освобождаване от мита на внос на военно оборудване и като отказва да плати лихвите за забава, свързани с неплащането на Комисията на Европейските общности на посочените собствени ресурси, Република Гърция не е изпълнила задълженията си съответно по членове 2 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствените ресурси на Общностите, изменен с Регламент (Евратом, ЕО) № 1355/96 на Съвета от 8 юли 1996 година, до 31 май 2000 г., както и считано от тази дата — по същите членове от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите.

2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

3) Кралство Дания, Италианската република, Португалската република и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи